

KRÚDY-SÉTÁK

Nem tudom, maguk hogy vannak velem, nekem kinyílik a pénztárca a zsebemben – és ezzel párhuzamosan leküzdhetetlen szomorúság lesz úrrá rajtam –, amikor azt látom, hogy már hetekkel karácsony előtt belep minket a leendő ünnep. Vásár vásár hátán, műfenyők és szaloncukrok és bódék és bővlik rogyásig. A város, amelyben élünk, s amelyet – minden törekvése ellenére – szeretünk erősen, végleg lakhatatlanná válik, az úttesteken torlaszok, a járdákon tömeg, a falakon plakátok, hogy mit vegyünk, kinek, mikor s hol. Permanens ünnep ez a december, a kereskedők végtelen nagy karácsonya, s mi, milliónyi városlakók, érthetetlen okokból tűrjük ezt.

Komoly menekülési vágy fog el ilyenkor. De minthogy igazán nincs mód az iszkolásra, maradnak apró kitörési kísérletek. Hogy az ember csak azért is a szokott mód, ráérvén, polgárként teszi a dolgát, elüldögél kedves kávéházában, újságokat lapoz, tárlatot néz, zeneműveket hallgat, sétálgat az Andrássy úton, s elkerüli a bódébevárost meg a plázákat.

És persze könyvet olvas. Mondjuk, a Budapesti Krúdykalauzt, Bölcsics Márta és Csordás Lajos különös, békebeli lexikonát, amely Krúdy Gyula életének és életművének pest-budai helyszíneit sorolja elő, ábécérendben, mégis egy újfajta Krúdy-regényként: lexikont nem szokás egyetlen lendülettel, elejétől a végéig olvasni el, de ezt így érdemes. Egy meseszerű, hihetetlen világ bontakozik ki előttünk, amelyben az a legérdekesebb, hogy valaha tényleg létezett, élt, működött: az utcák, terek, kávéházak, fogadók, vendéglők, fürdők, redakciók. S ha kiolvasták egy szuszra e bájos útikalauzt, kerekedjenek fel, és induljanak neki a városnak. Ne törődjenek a tömeggel, a leértékelésekkel, végkiárusításokkal és bódékkal, emeljék föl a fejüket kissé, oda, ahol a homlokzatok a kék éggel találkoznak, és sétáljanak végig a Krúdy bejárta utakon. A körúton a Royaltól a Metropolig, a Király utcában a Pekáry-házig, a Gyulai Pál utcától a Margitszigetig, majd álljanak meg Óbudán az utolsó Krúdy-ház előtt, olvassák el az emléktáblát, aztán dőljenek a Kéhly falának, és képzeljék el, hogy a sarkon fölbukkan a vörös postakocsi.

Bölcsics Márta – Csordás Lajos

BUDAPESTI KRÚDY-KALAUZ

HELIXON

NÁDAS SÁNDOR